

RAID ANCHETĂ

ÎN AFARĂ DE ȘTIINȚA CRAIOVA, CE MAI ARE FOTBALUL OLTEAN?

În regiunea Oltenia, dragostea oamenilor pentru fotbal este la fel de incandescentă ca pretutindeni. La meciurile echipei craiovene, la cele de categoria C, sau din campionatele locale, asistă mii de pasionați.

Imaginea globală a activității fotbalistice din regiunea Oltenia se compune din numeroase tablouri. Ceea ce se întâmplă în poala cortinei imaginare, ridicată de fiecare dată la semnalul arbitrilor, munca jucătorilor, a tehnicienilor și activiștilor sportivi, îndreptată în direcția ridicării calitative a fotbalului, realizările și greutățile prezente încă, unele lipsuri mai vechi sau mai recente, iată direcțiile de investigație a prezentei anchete.

FOTBALUL OLTEANESC ÎN CIFRE

Există o echipă de categoria A, șase de C, două serii a câte 12 echipe de categorii regionale, campionate raionale cu cel puțin 4 echipe fiecare și un centru de copii și juniori. Sunt legitimați 5055 de fotbaliști în echipele de categorii regionale și raionale și aproximativ 210 în campionatele republicane (seniori și juniori). Pe cuprinsul regiunii activează 29 de antrenori (doi de categorii I, unul de categoria a II-a, treisprezece de categoria a III-a, nouă de categoria a IV-a). Există și activează 189 de arbitri, dintre care 12 fac parte din lotul republican. Sunt omologate 18 terenuri (doar unul în orașul Craiova). Revine un antrenor la 174 de jucători și un teren la 292 de jucători.

Sectorul de performanță are proporții satisfăcătoare. Dar nu există nici o echipă în categoria B și, ca piramida competițională să fie solid articulată, ar trebui făcute eforturi pentru promovarea în perioada următoare a una, două echipe din cele 6 diviziunare C. La înfăptuirea acestui deziderat nu poate conduce, desigur, decât o singură cale: instruirea și educația de calitate superioară a fotbaliștilor.

Activitatea fotbalistică de masă este echilibrată, răspândită în limita posibilităților pe toate raioanele în mod uniform.

Număr redus de tehnicieni. Numărul bazelor sportive se situează sub nivelul cerințelor de pregătire și competiționare.

ȘTIINȚA CRAIOVA — MINDRIA REGIUNII

Într-adevăr, echipa studenților a obținut până acum în acest campionat rezultate excelente, fiind un adevărat balsam pentru inimile vajnicilor ei suporteri. Explicații la această imagine de ascensiune sportivă:

Un lot de 22 jucători, înăuntrul căruia talentul, tinerețea, setea de smulgere din anonimat (a lui Niță, Marian și Adrian Popescu, Oblemenco, Strimbeanu, Papuc II) se suprapun cu experiența, luciditatea și echilibrul celor vîrstnici (Deliu, M. Marcel, Știrlogea). Aceste atribute sînt rotunjite de receptivitate, corectitudine, de „uitarea de sine” manifestate de jucători în ceasurile pregătirii.

Proces de pregătire (instruire și educație), bine întocmit și dirijat de antrenorii Robert Cosmoc și Gh. Nuțescu. Pînă acum, aprecierile despre Cosmoc mergeau în zig-zag, dar în acest sezon a dovedit calități indiscutabile. Dintr-o plăcută îndatorire și din bucuria resimțită în fața împlinirii oricărei promisiuni, consensăm de aceea consacrarea unui tânăr antrenor.

Un public fierbinte, generos, capabil să învețe cum o frenetică încurajare poate rămîne loială și pentru adversar.

ÎN CETATEA „ȘTIINȚEI” EXISTA ȘI DIFICULTĂȚI

Lipsa unui sediu. Problemele secției nu sînt rezolvate deseori oportun și sistematic, biroul ei fiind alcătuit numai din activiști voluntari, absorbiți de atribuțiile profesionale proprii. Lipsa unui post de organizator care să descongese pe antrenori mai ales de acele servituții care n-au nimic comun cu munca de pregătire. La stadion nu există cabinet medical, dușuri suficiente și apa-

rate ajutoare (proprietar I.G.O.) — Abateri din partea unor jucători, absențe de la antrenamente, mai ales Stănescu, amețit de adjectivul frumoase care i-au înconjurat numele.

CELE „SASE” DE LA „C”

Din acest grup, doar Electroputere Craiova (antrenori Cricitoiu și Iordănescu) și Metalul Tr. Severin (antrenori Oțet și Lepădatu) se comportă bine, reflex al unei activități globale adecvate. Victoria Tg. Jiu (antrenor Paraschiva) are o traiectorie mediodră, iar Autorapid (Mităchescu), Progresul Strehaia (Robu) și Progresul Corabia (Prodileanu) de-a dreptul nesatisfăcătoare, așa precum atestă și clasamentul. Dacă în viața acestor echipe, grevată de repercursiunile unei pregătiri de mintuală sau de abaterile fotbaliștilor, nu va interveni o pirghie puternică care să redreseze fondul situației, retrogradarea unor n-ar fi exclusă, iar îmbunătățirea valorii jucătorilor și a calității jocului va rămîne obiectiv. Încredințat hîrtiei planurilor de pregătire, fără simțul responsabilității.

RADIOGRAFIA CAMPIONATULUI REGIONAL...

...evidențiază cîteva imagini interpretate diferit de unii membri ai comisiei regionale de fotbal, de antrenori etc. Începînd din acest sezon, a sporit numărul echipelor participante prin organizarea lui pe două serii a 12 echipe (în campionatul trecut, o singură serie cu 14 echipe). Din cele 22 de formații, 14 au antrenori.

E bine așa (sînt unele păreri), deoarece s-a dat acces la o competiție de nivel mai ridicat unui număr sporit de echipe. În această ambianță va rezulta firește o dezvoltare tehnică mai rapidă a fotbaliștilor.

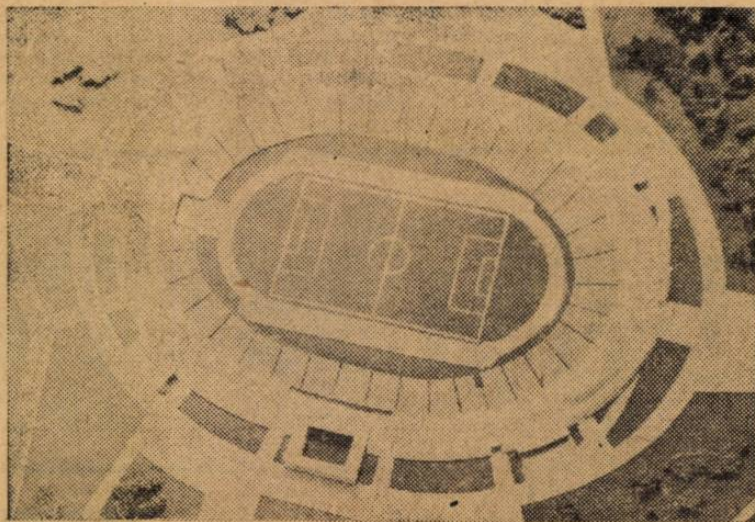
Premisa teoretică a fost corectă, afirmă grupul celorlalți, dar tratarea practică a chestiunii a eșuat. „În echipele nou promovate, ne spune antrenorul Oțeteanu de la Metalul 7 Noiembrie, și-au găsit refugiu numeroși jucători vîrstnici, scoși pentru lipsă de valoare și de perspectivă din loturile echipelor divizionare de pe cuprinsul regiunii. Și astfel, drumul unor jucători tineri apți de evoluție favorabilă rămîne închis sine die. Valoarea multor jucători are un plafon mediu, unele echipe rămînînd la capacitatea categoriei raionale din care au promovat forțat.”

Spiciul din referirile tov. Ștefănescu Teodor (subcomisia de competiții a comisiei regionale) la aceeași problemă: „Unele echipe din campionatul regional se adună din duminică în duminică, nu fac nici un antrenament. Și la acest nivel, domină tendința obținerii de puncte cu orice preț, în orice condiții. Orizontul muncii nu depășește obiectivele jocului următor. Echipele din Goicea, Calafat, Motru, Caracal au terenuri bune, dar în rest calitatea spațiului de joc și anexele necesare sînt la distanță de minimum necesar (Plenița, Sinian, Dioști etc.). Noi (comisia regională), am fost prea indulgenți în timpul operațiunii de omologare”. Cu ocazia dării de seamă prezentată la 20.XII.1965 pe marginea activității competiționale din anul trecut, tov. Brîndușe Augustin, președintele Consiliului regional UCFS Craiova, menționa în cuvîntul său: „Nivelul fotbalului din campionatul regional este destul de scăzut”. Din acest context apare firească întrebarea:

A fost oportun, s-au înregistrat urmările favorabile scontate, de pe urma organizării campionatului regional pe două serii prin mărirea numărului de echipe?

„DE JUVENTUTE”

Despre pregătirea viitoarei generații de jucători, a copiilor și juniorilor din regiunea Oltenia sînt multe de spus. N-am descoperit la unii dintre cei interpeși convingerea că numai grija pentru pregătirea optimă a micuților jucători poate rodi mîine. Dar am găsit spre bucuria noastră și oameni dominați de febra „semanătorului”, care — împotriva dificultăților — muncesc cu răbdare pentru „alfabetizarea” tehnică, scăpînd în suflutele tinerilor primele scintile dintr-o pasiune durabilă. Unul dintre aceștia este și antrenorul Scăeșteanu. El conduce un centru de 70 de copii și juniori II (14—16 ani), înființat dintr-o inițiativă locală în aprilie 1965. Neexistînd fonduri pentru angajarea unui număr sporit de antrenori, se ocupă singur de „Centru” și de juniorii Științei. Echipament și mingi există suficient. Ce nu e totuși în regulă? Viața acestui centru se ține într-un fir de păr. El nu face parte din unitățile cu același profil înființate de federație, ci acesta funcționează pe lângă asociația sportivă „Atletul”, aparținînd Consiliului orașenesc UCFS.

Macheta viitorului mare stadion craiovean

La început s-a alocat „Centrului” o sumă din fondurile regiunii. Într-o perioadă critică, federația de fotbal a intervenit și ea cu o subvenție pentru plata antrenorului pînă la sfîrșitul anului. Bază sportivă pentru antrenament nu există și de aceea antrenorul e obligat să-și ducă elevii pe vreun teren, dincolo de marginea orașului. Aceste deplasări cotidiene răpesc copiilor cîte o jumătate de zi. Împreună cu antrenorul Scăeșteanu, despre dificultățile centrului, ne-a vorbit și tov. Chetran Victor, metodist la Consiliul regional UCFS și președintele asociației sportive „Atletul”: „Era să-l desființăm de două ori. I-am dat Științei dar pe lângă cluburile studențești nu sînt prevăzute centre de copii.”

Ne-am întîlnit cu paradoxuri de neînțeles și în dreptul echipei de juniori a clubului Știința. Cum federația obligă toate echipele de categorii republicane să participe în campionat cu formații de juniori, instrucțiunile forului tutelar prevăd atașarea acestei echipe pe lângă asociația sportivă a corpului didactic, finanțarea ei revenind UCFS-ului. Deși legată prin nume, apartenență și surse de subvenție de trei „părinți” diferiți, echipa de juniori a Științei Craiova are o existență vitregă. Cei de la club se desculță: „Noi n-avem juniori”. Aceștia nu sînt lăsați să se antreneze pe teren decât atunci cînd aprobă directorul I.G.O., nici acces la vestiare nu primesc. Multe antrenamente se țin pe cîmp. Nimeni nu se interesează „ce-au făcut

duminică”. Și totuși, din rîndurile acestei echipe au promovat Deselnicu și Tudora, iar alți cinci au plecat la echipe de categoria C. Mizează oare tovarășii din conducerea clubului craiovean numai pe anumite prevederi ale actualului regulament de transferări, dărnice cu echipele studențești?

Pregătirea juniorilor și copiilor la echipele din categoria C de pe cuprinsul regiunii se desfășoară cu destule aproximații, fie datorită lipsei de terenuri, fie datorită slabei preocupări manifestată de conducerea secțiilor în această direcție (în unele locuri are loc numai pe timpul verii: Caracal, Severin, Tg. Jiu) iar la formațiile din campionatul regional, obligate și ele să prezinte săptămînal echipe de juniori (se admit în regulament două sau trei forfait-uri!), problema e tratată de formă, pregătirea e slabă, iar introducerea unor jucători depășiți de vîrstă sau neprezentabili au devenit monedă curentă.

ÎN VIZITA LA DOUA ȘCOLI

Profesorul Ștefan Vancea, directorul liceului „Frații Buzesți”: „În școala noastră, aversiunea față de fotbal nu există din partea corpului didactic. Ne place și nouă. Sistematic însă, elevii nu joacă. Fotbalul nu este inclus în

STADIONUL TINERETULUI — ACTUALMENTE SINGURUL TEREN DIN ORAȘUL CRAIOVA

Pare neverosimil la prima vedere, dar așa e. Cum de s-a ajuns la această situație? Dar cei interesați de bunul mers al activității fotbalistice nu se puteau îngriji de construcția unor baze sportive simple care să acopere măcar necesitățile pregătirii echipelor? S-a crezut oare că pe stadionul Tineretului vor putea efectua antrenamente și disputa jocuri oficiale atîtea echipe de seniori și juniori? Echipa Electroputere de exemplu (seniori și juniori), face pregătirile „în Lunca”, departe, și pe un teren necorespunzător (cînd plouă, devine total impracticabil). Metalul 7 Noiembrie, din campionatul regional, se antrenează într-un sat (Podari), la 10 km. de Craiova pe un „îmaș” etc. Nici una dintre echipele de categorii regionale din orașul Craiova nu joacă „acasă” meciurile programate pe teren propriu, ci în alte localități, fapt ce grevează printru alte bugetul fiecăreia. Există un teren de fotbal la baza hipică, în mijlocul unei piste de trap. Se opune la utilizarea lui Federația de hipism, deși organizează acolo doar 2—3 concursuri pe an, sau nici atît. Ar mai fi și alte posibilități temporare, la „Depou”, „Dinamo” sau „Autorapid”, dar trebuiau niște amenajări și inițiativa unui bun gospodar a lipsit. Delăsarea și lipsa de răspundere din partea secțiilor de fotbal și a organelor locale UCFS a determinat situația actuală. La Craiova a început construirea unui mare complex sportiv. În prima etapă urmează să fie dat în folosință stadionul care, la început, va avea capacitatea de 20.000 de locuri. În planul de investiții al M.I.C.M. pe anul 1967 este cuprins și devizul unui stadion pe lângă uzinele Electroputere. Cînd toate acestea vor fi gata, acuta criză actuală se va rezolva desigur în mare măsură. Dar nu trebuie stat cu mîinile încrucișate în așteptarea acestei perspective. Construirea unor baze sportive simple (la îndemîna oricărei asociații) constituie singura cale capabilă să rezolve fondul acestei chestiuni.

COMISIA REGIONALĂ DE FOTBAL

Este compusă din activiști care muncesc cu multă trageră de inimă, dar manifestă un păcat pe cale de a deveni tipic pentru aceste organisme tehnice: se rezumă la probleme cu semnificație minoră în comparație cu liniile de forță ale dezvoltării fotbalului.

Comisia nu are un plan de muncă propriu-zis, desprins din planul de măsuri al federației, elaborat pentru îmbunătățirea continuă a activității fotbalistice. Controlul și îndrumarea secțiilor de fotbal din campionatele republicane se efectuează cu totul sporadic, grija pentru organizarea pregătirii copiilor și juniorilor rămîne formală, deoarece în ultimă instanță puterile acestui organism sînt foarte reduse. O chestiune vitală pentru desfășurarea activității de pregătire și competiționale a echipelor de pe cuprinsul regiunii — construirea de baze sportive simple — nu a fost aproape de loc impulsionată.

Alături de sarcinile desprinse din planul de măsuri dezbătut și completat la recenta plenară a Consiliului General al U.C.F.S., consacrată fotbalului, de realitățile constatate în activitatea fotbalistică a regiunii Oltenia, se desprind cîteva linii de acțiune pe care trebuie intensificate eforturile tuturor factorilor de răspundere:

— Îmbunătățirea muncii de instruire și educație a fotbaliștilor la nivelul tuturor categoriilor competiționale;
— Folosirea tuturor formelor de învățămînt pentru calificarea de antrenori din foști jucători stabiliți pe cuprinsul regiunii.
— Schimbarea atitudinii secțiilor de fotbal față de pregătirea copiilor și juniorilor;
— Începerea unei campanii pentru construcția de baze sportive simple care să acopere măcar necesitățile de pregătire a echipelor.
— Activizarea comisiei regionale de fotbal, transformarea ei într-un organ tehnic cu viziune de ansamblu, capabil să intervină pentru lichidarea tuturor deficiențelor care încetinesc dezvoltarea activității fotbalistice.

Romulus BALABAN